

рувать, а пакъ ся мръзять, не ся навидать, укорявать ся хулять ся гонять ся и единъ на другий най-люты неправды си правять! Защо? Защо-то сж отстранили отъ слово-то Божіе и вожять ся отъ ученія чело-вѣ-чески, като слугувать на страсти-тѣ а не на Божіѣ-тѣ слава. Кой пыта вече що е заповѣдалъ Христось или що е рѣкъль Павелъ или другы нѣкой апостоль, сега ся основавать на това което нѣкои си Собори така узаконили, че подирѣ пакъ другы инакъ за по-добрѣ измѣнили; сега ся най-много слуша това що е рекъль този Папа, или онзи вселенскый Патрикъ и азъ вѣрувамъ че ако бы и самъ Спаситель нашъ да ся яви въ това врѣме да проповѣда пакъ свое-то спасително ученіе; то ако да не припознае той своя-тѣ намѣстникъ Папѣ-тѣ за върховень, или Вселенскыя-тѣ Патрикъ, то не само негово-то ученіе не ще бжде одобрено и не ще бжде прието, но и ако да гы невѣспирахъ гражданскы-тѣ законы не като Еврей-тѣ быха го распели, но и по-безчеловѣчно отъ тѣхъ живъ быхъ го изгорили. Ето таквы-зи християны и таквызъ послѣдователи Христовы сми ти ные брате Серафиме.

Да дойдемъ сега на праздницы-тѣ.

Ты знаешъ, и не трѣба да ти казувамъ, какво правимы ные прѣзъ праздницы-тѣ и какъ празднувамы? Прѣзъ дѣлничн-тѣ и работны-тѣ деніе сичкы-тѣ хора сж мирны и на умъ-тѣ си, отъ ранѣ сутринѣ до тъмнѣ вечерѣ работять и сѣкой за работѣ-тѣ си настоява. А пакъ когато е праздникъ, ако не сичкы-тѣ а то по-многото сѣкашъ че полудѣвать: Или иджтъ или не иджтъ въ черквѣ, то отъ рано іоще испълнювать кавенета-та и крѣчмы-тѣ, и мнозина илигравать или испивать прѣзъ тойзи день това съ което бы могли за прѣзъ цѣлѣ седмицѣ да прѣхранять гладнѣ-тѣ си челядь. Та и това само да е! Но, кога ставать най-голѣми-тѣ кавгы и гюрютіи? — прѣзъ праздницы-тѣ, кога пїянства-та и безчинїята? — прѣзъ праздницы-тѣ, кога братъ на брата скача? кога ся крѣвь пролива, главы разбивать и убїйства ставать? — прѣзъ праздницы-тѣ. О, свети деніе и празднуванїя! Но какво да правимы сега, ще речешъ ты, да отмѣтнемъ ли пости-тѣ и праздницы-тѣ? да уничто-